

skal underkende Rigtigheden af, nemlig at Fordelen ved at tage den dansk-juridiske Eksamen er blevet noget forringet ved, at Læsetiden nu varer saa længe; men Tiden er dog, sammenlignet med den latinske, en 3—4 Aar kortere, først ved, at Forberedelsen til Studentereksamen bortfalder, og bagefter ved selve Studietiden. Og til Gengæld er jeg enig med den højtærede Justitsminister i, at den ringere Fordel udjævnes ret meget ved, at Eksamensterperiet til latinsk-juridisk Eksamen har taget saa stærkt Overhaand, som det har.

Jeg kan ikke væрге mig mod den Tanke, at der i dette Krav om Studentereksamen og det derefter følgende Studium ligger dels noget af Overtroen paa Studentereksamens Overlegenhed, dels noget af den honnette Ambition, som ogsaa har medført, at der af baade Farmaceuter og Tandlæger nu ønskes Studentereksamen, inden de tager deres Embedseksamen.

Dette har jeg ingen Sympati for, men jeg er mere ængstelig derved end usympatisk stemt, thi jeg nærer en meget fast Overbevisning om Faren baade ved i Virkeligheden at benytte overkvalificeret Arbejdskraft og navnlig ved paagældendes egen Følelse af at være for god til sit Arbejde. Medens den danske Jurist vokser sig fast paa Stedet og gennem en Aarrække — maaske i en beskeden, men altid nyttig Gerning —, forstaaet af Befolkningen og forstaaende den, efterhaanden ofte arbejder sig frem baade til Anseelse og stor Nytte for sin By, risikerer man, at den latinske Jurist, der kommer et saadant Sted hen, føler sig ilde tilpas; Befolkningen mærker det, han flytter bort, skifter i det hele taget ofte Stilling. Ophevelsen af den dansk-juridiske Eksamen vil derfor kunne medføre, at et værdifuldt Led i det lokale Provinsliv forsvinder.

Ganske særlig — hvis jeg maa afslutte denne Tankegang — er jeg enig med den højtærede Justitsminister i, at det nuværende Tidspunkt, lige foran Retsplejeordningens Gennemførelse, er det uheldigst mulige til at afskaffe denne Eksamen. Man maa først have Lejlighed til at overskue, om ikke muligvis den nye Ordning vil kræve saa megen juridisk Arbejdskraft, at man slet ikke kan undvære Tilgangen af intelligente, ubemidlede Provinskontorister, der efter nogle Aars praktisk Prøvetid paa et Kontor gaar til Universitetet for at tage den dansk-juridiske Eksamen; i saa Fald bør Eksamenen selvfølgelig bibeholdes.

Formanden: Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Wilmann: Jeg vil takke den højtærede Trafikminister, fordi han imødekommer mit Ønske om Indførelse af Ratebetaling for Jernbanekort. At denne af den højtærede Minister bebudede Ordning kun omfatter tredie Klasses Kort, gør ikke for mig noget Skaar i Glæden, og jeg er sikker paa, at mange Smaafolk, som hidtil har maattet betale deres Kort meget dyrere end de, der har Raad til at købe for et længere Tidsrum ad Gangen, vil være taknemmelige for den her trufne Ordning.

Maa jeg til den samme højtærede Minister bemærke med Hensyn til Spørgsmaalet om Jernbaneskyld, at jeg vilde sætte Pris paa, at man begyndte med at forsøge en Ændring af den bestaaende Lov, saaledes at Loven blev til at arbejde med, og saaledes, at den opfyldte den Hensigt, man har haft med at gennemføre den. Paa Forhaand vil jeg tro, at det vil være lettere at gennemføre denne lille Ændring — det er kun at fremsætte Forslag om, at første Stykke i § 5 udgaar. Jeg tror, at det i dette høje Ting, hvor man i sin Tid under Behandlingen af denne Lov har udtalt sig for Principper om, at den Værdistigning, som skabes ved nye Jernbaneanlæg, skulde tilfalde dels Samfundet gennem Staten, dels dem, der havde ydet Tilskud til saadanne nye Jernbaneanlæg, vil blive vanskelig at ophæve Loven helt. Jeg vil anbefale den højtærede Minister at være os behjælpelig med først og fremmest at gennemføre en saadan Ændring. Skulde det ikke lykkes hvad jeg tror, det vil, saa kan vi bagefter tale om, hvorledes vi da skal bære os ad

Formanden: Folketingsmanden for Aalborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Nørgaard: Ogsaa jeg vil gerne takke den højtærede Undervisningsminister for hans Gentagelse af, at Ribe er med i Overvejelserne om et Statsseminarium.

Maa jeg dernæst gøre en enkelt Bemærkning til samme ærede Minister angaaende den saakaldte selvbestaltede Seminariekommission, som den højtærede Minister nu benævnedes den. Ministeren sagde, at den var ensidigt sammensat. Jeg hævdede, at den var et fulgyldigt Udtryk for Seminariet, medens den højtærede Minister mente, at der ingen Repræsentation